

३७. हां ५ गङ्गायाम् इदृशकार्यं मेदि० ७ विद्युति परसे
६ जले १० धातुगाम् नानार्थको ११ हरीतक्याम् १२ मधुनि
गच्छन् १३ शालपत्रांश्च राजनि० ।

सुधांशु पु० सुधेवाङ्गादकाः अगवोऽस्य । १ चन्द्रे २ कर्पूरे च
अमरः । सुधांकरादयोऽप्यत्र । [वाचिते तेषु राजनि० ।]
सुधांशुतैल न० सुधांशुना कर्पूरेण वासितं तैलम् । कर्पूर-
सुधांशुरत्न न० इत० । शौक्तिके राजनि० तस्य चन्द्रप्रियत्वा-
त्तयात्वम् । पञ्चवक्त्रशब्दे २७६३ प० दृश्यम् ।

सुधाङ्ग पु० सुधेवाप्यायनमङ्गमस्य । १ चन्द्रे त्रिका० २ कर्पूरे च
सुधाजीविन् पु० सुधां लेपनद्रव्यमाजीवति स्वा+जीव-णिनि
पल्लवगुडे लेपके (राज) त्रिका० । [पात्ते च

सुधाधार पु० इत० । १ चन्द्रे शब्दर० २ कर्पूरे ३ कृष्णतापार-
सुधानिधि पु० सुधा निधीयतेऽत्र नि+धा-आधारे कि
इत० । १ चन्द्रे शब्दर० २ कर्पूरे च । [सु० ३० ।

सुधापयस् पु० सुधा लेपनद्रव्यमिव शुभ्रं पयो नयसीदोऽस्य ।
सुधाभुज् पु० सुधां भुज्जनान् भुज-भूते क्तिप् । देवे देवच० ।
सुधाभृत्ति पु० सुधा भ्रियते प्रथते स्त्रियते वाग्नेन भृ-
तू-वा क्तिच् । १ यत्र २ चन्द्रे मेदि० ३ कर्पूरे च ।

सुधामय न० सुधात्मकं लेपनद्रव्यात्मकं वा प्राचुर्येण नवद् ।
२ राजभवने सोधे शब्दर० । अमृतवदाङ्गादकायादी
त्रि० स्त्रियां ङीप् ।

सुधामोदक पु० सुधेन मोदयति सुद-णिच्-लुक् । १ यवा-
शकरायाम् २ कर्पूरे च राजनि० ।

सुधावर्षिन् पु० सुधां वर्षति इव-णिनि । १ चन्द्रे २ कर्पूरे
३ ब्रह्मणि च शब्दर० ४ बुद्धिभेदे त्रिका० ।

सुधावास पु० इत० । १ चन्द्रे २ कर्पूरे च । सुधाया इव
वासो गम्यो यस्याः । त्रुप्याम् राजनि० ।

सुधासिन्धु पु० सुधामयः सिन्धुः । अमृतसमुद्रे राजनि० ।
सुधास्रवा स्त्री सुधां स्रवति स्रु-लृच् । १ रुद्रलोहणे
राजनि० २ उपजिह्वायाश्च (आबजिह) त्रिका० ।

सुधाहर पु० सुधां हरति हृ-लृच् । गरुडे शब्दर० भा०
सां १२ अ० दृश्यम् । सुधाहारकादयोऽप्यत्र । [रायस० ।

सुधिति पुं स्त्री सु+धा-क्तिच् न ह्यादेशः । १ कुठारे सुधितो
सुधी पु० सुं धु धीर्यस्य । १ पण्डिते । सुध, धीः प्रा० स० ।

२ सुन्दरबुद्धौ स्त्री । सुधु ध्यायति सु+ध्वा क्तिप् नि० ।
३ सुधु विद्युक्ते त्रि० । [राजनि० ।

सुधूम पु० सुधु, धूमः संतापो यस्य । खाडनामगन्धद्रव्ये
सुधीरव पु० सुधया सह सुधाया वा उद्भवति उदु+भू-लृच् ।

१ धन्वन्तरौ वैद्यराजे ससुद्रमन्वने हि तस्य सुधाकण्ठलु-
सहिततयोपक्षेप्तयात्वम् । २ हरितक्यां स्त्री त्रिका०
“पपात विन्दुर्मेदिन्यामिन्द्रस्य पिवतोऽमृतम् । ततो दिव्या
ससुत्यक्षा सप्रजातिर्हरीतकी” भावप्र० उक्ते सत्याः सुधा-
विन्दुजातत्वात् तयात्वम् ।

सुनन्द न० सुधु नन्दयति सु+नन्द-लृच् । १ बलरामसुधे शब्द-
भा० २ श्रीकृष्णपार्श्व चरभेदे भाग० १० ८८ अ० १३ राजशब्द-
भेदे च । ३ अत्यनन्दयुक्ते त्रि० शब्दर० ५ गौरीचनयाम्,
इक्ष्मायाम् स्त्री मेदि० एवम् ७ उमासुखीभेदे शब्दभा०
८ नाय्यां चित्रः ९ अर्कपल्लोदखे च (रघुसूत्र) स्त्री
रत्नभा० ।

सुनयन पुं स्त्री सुधु नयने चक्षुः । १ श्वेते शब्दच० स्त्रियां
जन्मस्त्रियां ङीप् २ नाय्यां स्त्री टाप् । ३ शोभननेत्रयुक्ते
त्रि० स्त्रियां बहुवचनत्वात् टाप् । [शब्दच० ।

सुनाकृत पु० सुधु न चकृतः नञो नञोपाभावः । कर्पूरेके
सुनाभ पु० सुधु नाभिरस्य अचक्षुमानां । सैनाक्षपर्वते त्रिका० ।

सुनामहादशी स्त्री व्रतभेदे व्रतशब्दे १०६६ पृ० दृश्यम् ।
सुनार पु० सुधु नाभनस्य चक्षुः रः । १ वपाण्डे शुनीसन्धे
१ कलविक्के खगे पुं स्त्री० मेदि० स्त्रियां ङीप् ।

सुनालक पु० सुधु नाभेन कायति कै-क । १ वक्रवर्णे शब्दच०
२ सुन्दरनालयुक्ते त्रि० ।

सुनासिका स्त्री सुधु नासाऽस्यस्य ङन् । १ काकनासायाम्
राजनि० । प्रा० स० । २ सुन्दरनासिकायाम् स्त्री ।

सुनासी श्रीर पु० सुधु नासी(शी)रः अपगवेन्यं यस्य ।
इन्द्रे अमरः ।

सुनासी श्रीर्थ्य पु० सुना(सी)वीरो देवताऽस्य यत् । वक्त्र-
भेदे । क । सुना(शी)वीरोऽप्यत्र । य च चातुर्मास-
यागपर्वभेदः कात्या० श्रौ० ५।१६ कण्डिकायास्तुतः ।
कात्यायनशब्दे १८१० पृ० दृश्यम् । “न वैश्वदेवीये न
सुनासीर्थ्ये” मृतिः । [याके त्रिका० कर्त्तव्येण अमरः ।

सुनिषण्ण न० सुधु निषण्णं क्षप्रो यस्यार्ध ५ व० । (सुसंनि)
सुनिष्टम् त्रि० सु+निष्+तप्-कृत् पत्वम् । अत्यन्तोद्दीप्ते

सुनीति स्त्री सुधु नीतिः यस्याः । उत्तानपादस्य पत्नीभेदे
१ ध्रुवमातरि । २ सुन्दरनीतियुक्ते त्रि० । प्रा० स० ।

३ शोभनायां नीतौ स्त्री । [बंजिप्र०
सुनीथ त्रि० सु+नी-लृक् । १ धर्मशीले चत्वादिभ्यो २ विप्रे

सुनील न० प्रा० स० । १ सविभेदे (नीलम) २ दाहिने
राजनि० ३ सुन्दरनीलवर्णे पु० । ४ तद्वति त्रि० । ५ अथ